

טקסטים לקריאה בקול

בדיחות

(האתר של האקדמיה ללשון העברית)

1. מְלֹאכֶת כְּפָיִים (עֵמֶל יָדָיו)

בְּשִׁיעוֹר מְלֹאכָה כָּל הַתְּלָמִידִים עָבְדוּ חוּץ מִיֶּלֶד אֶחָד שִׁיָּשֵׁב בְּצַד וּמָחָא כְּפָיִים.
נִיגְשָׁה אֵלָיו הַמוֹרֶה וְשָׁאלָה: "לֹמָה אַתָּה לֹא עוֹשֶׂה אֶת הַמְּלָאכָה?"
עָנָה הַיֶּלֶד: "דוּוֹקָא אֲנִי כֵן עוֹשֶׂה, אֲנִי עוֹשֶׂה מְלֹאכֶת כְּפָיִים".

2. לֹא עֲשִׂיתִי כְּלוּם

תְּלָמִידָה: הַמוֹרֶה מוֹתֵר לְכַעֵס עַל מִיִּשְׁהוּ שֶׁלֹּא עָשָׂה כְּלוּם?
הַמוֹרֶה: כְּמוֹבֵן שֶׁלֹּא!
תְּלָמִידָה: יוֹפִי, כִּי לֹא הִכְנַתִּי שִׁיעוּרֵי בֵּית.

3. הַמְּנַהֵל מֹשֶׁה

"מֹנֶשֶׁה", מַעִירָה אֵימָא אֶת הַבֵּן שֶׁלָּהּ, "מֵאֲחֹר כָּבֵר, צָרִיךְ לֵלְכֵת לְבֵית הַסֵּפֶר!"
"אֲבָל אֵימָא", אֹמֵר מֹנֶשֶׁה, "הַיִּלְדִּים מַעֲצִבְנִים אוֹתִי וְהַמוֹרִים עוֹשִׂים לִי חוֹר
בְּרָאשׁ."
"דִּי כָבֵר", אֹמֶרֶת אֵימָא, "אַתָּה בֵּן 50 וְאַתָּה הַמְּנַהֵל!"

4. הַנוֹסַחָה הַסּוּדִית שֶׁל "קוֹקָה קוֹלָה"

שְׁנֵי שׂוֹדְדִים גָּנְבוּ אֶת הַנוֹסַחָה הַסּוּדִית שֶׁל "קוֹקָה קוֹלָה". הֵם מִסְתַּכְּלִים לְמִטָּה
וְרוֹאִים שֶׁכְּתוּב בְּגָדוֹל: קוֹלָה זְכוּיוֹת שְׁמוֹרוֹת.

5. הַזְמַן טָס

אִישׁ אֶחָד עָלָה לָגַג וְזָרַק שַׁעוֹן. שָׁאל אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ: "לֹמָה עָשִׂיתָ אֶת זֶה?"
עָנָה לוֹ הָאִישׁ: "כִּי אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֵיךְ הַזְמַן טָס..."

בְּדִיחוֹת (ניקוד מלא)

(הַאֲתֵר שֶׁל הָאֶקְדָּמָה לַלְשׁוֹן הָעִבְרִית)

1. מְלֹאכֶת כַּפִּים (עֵמֶל יָדַיִם)

בְּשַׁעֲוֵר מְלֹאכָה כָּל הַתְּלַמִּידִים עָבְדוּ חוּץ מִיֶּלֶד אֶחָד שֶׁיָּשֵׁב בְּצַד וּמַחָא כַּפִּים. נִגְשָׁה
אֵלָיו הַמּוֹרֶה וְשָׁאַלָּה: "לָמָּה אַתָּה לֹא עוֹשֶׂה אֶת הַמְּלֹאכָה?"
עָנָה הַיֶּלֶד: "יְדֻקָּא אֲנִי כֵן עוֹשֶׂה, אֲנִי עוֹשֶׂה מְלֹאכֶת כַּפִּים".

2. לֹא עֲשִׂיתִי כְלוּם

תְּלַמִּידָה: הַמּוֹרֶה, מִתֵּר לְכַעַס עַל מִישֶׁהוּ שֶׁלֹּא עָשָׂה כְלוּם?
הַמּוֹרֶה: כְּמוֹכֶן שֶׁלֹּא!
תְּלַמִּידָה: יָפִי, כִּי לֹא הִכְנַתִּי שְׁעוּרֵי בֵּית.

3. הַמְּנַהֵל מִשָּׁה

"מִשָּׁה", מְעִירָה אִמָּא אֶת הַבֵּן שֶׁלָּהּ, "מֵאַחֵר כָּבֵר, צָרִיךְ לָלֶכֶת לְבֵית הַסֵּפֶר!"
"אֲבָל אִמָּא", אוֹמֵר מִשָּׁה, "הַיֶּלְדִּים מַעֲצָבָנִים אוֹתִי וְהַמּוֹרִים עוֹשִׂים לִי חֹר בְּרָאשׁ."
"דִּי כָבֵר", אוֹמֶרֶת אִמָּא, "אַתָּה בֶּן 50 וְאַתָּה הַמְּנַהֵל!"

4. הַנִּסְחָה הַסּוּדִית שֶׁל "קוֹקָה קוֹלָה"

שְׁנֵי שׂוֹדְדִים גָּנְבוּ אֶת הַנִּסְחָה הַסּוּדִית שֶׁל "קוֹקָה קוֹלָה".
הֵם מְסַתְּכָלִים לְמִטָּה וְרוֹאִים שֶׁכְּתוּב בְּגָדוּל: קוֹלָה זְכוּיוֹת שְׁמוֹרוֹת.

5. הַזְּמַן טֶס

אִישׁ אֶחָד עָלָה לִגַּג וְזָרַק שְׁעוֹן. שָׁאַל אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ: "לָמָּה עָשִׂיתָ אֶת זֶה?"
עָנָה לוֹ הָאִישׁ: "כִּי אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֵיךְ הַזְּמַן טֶס..."

סיפורים

כוחן של מילים

קבוצה של צפרדעים טיילה ביער. פתאום, היא ראתה שני צפרדעים אחרים שנפלו לבור עמוק מאוד. הצפרדעים שנפלו לבור נבהלו מאוד וניסו לקפוץ למעלה כדי לצאת מהבור.

קבוצת הצפרדעים, שעמדה למעלה וראתה שהבור עמוק מאוד, צעקה לאלו שנפלו: "חברים, אין לכם שום סיכוי לצאת מכאן... חבל להתאמץ!" אך הצפרדעים שהיו בבור לא רצו לוותר על חייהם בקזאת קלות. הם התעלמו מהצעקות של חבריהם מלמעלה וניסו לקפוץ החוצה בכל כוחם. בינתיים, קבוצת הצפרדעים שמחוץ לבור המשיכה לצעוק ולסמן להם בידים שאין להם סיכוי. "בחיים לא תצאו מכאן..." הם צעקו.

כעבור זמן מה, אחד הצפרדעים שפבור שמע בעצה של חבריו, הוא הפסיק להתאמץ ושכב עייף בקרקעית הבור. הצפרדע האחר שהיה בבור - לא ניתר, הוא המשיך לנסות לצאת מהבור בכל כוחו, בשעה שקבוצת הצפרדעים מנופפת לו בתנועות ידיים וצועקת אליו: "חבל על המאמץ, אין לך שום סיכוי לצאת. הפסק את הסבל שלך, תוותר". ובכל זאת, הצפרדע המשיך לנסות. בכל פעם שלא הצליח, הוא קפץ יותר גבוה ויותר גבוה... ובסופו של דבר, הוא ניתר למעלה בכל כוחו והצליח לצאת מהבור.

כשהוא יצא החוצה, שאלו אותו חביריו הצפרדעים: "איך עשית את זה? הבור היה ממש עמוק!" הצפרדע הסביר בשפת הסימנים שהוא חירש... ושלא שמע את מה שצעקו לו מבחוץ, אבל מאוד התרגש מהתמיכה ומהעידוד ומנפנופי הידיים שלהם, וידע שבסוף ינצל, אם רק יתאמץ יותר.

בוֹחַן שֶׁל מַלִּים (ניקוד מלא)

קבוצה של צפרדעים טילה ביצר. פתאום, היא ראתה שני צפרדעים אחרים שנפלו לבור עמק מאוד. הצפרדעים שנפלו לבור נבהלו מאוד ונסו לקפץ למעלה כדי לצאת מהבור.

קבוצת הצפרדעים, שעמדה למעלה וראתה שהבור עמק מאוד, צעקה לאלו שנפלו: "חברים, אין לכם שום סכוי לצאת מכאן... חבל להתאמץ!" אף הצפרדעים שהיו בבור לא רצו לוותר על חייהם בזאת קלות. הם התעלמו מהצעקות של חבריהם מלמעלה ונסו לקפץ החוצה בכל כוחם. ביניהם, קבוצת הצפרדעים שמחוץ לבור המשיכה לצעק להם ולסמן להם בידיים שאין להם סכוי. "בחיים לא תצאו מכאן..." הם צעקו...

כעבר זמן מה, אחד הצפרדעים שבבור שמע בעצה של חבריו, הוא הפסיק להתאמץ ושכב עיף בקרקעית הבור. הצפרדע האחר שהיה בבור - לא וותר, הוא המשיך לנסות לצאת מהבור בכל כוחו, בשעה שקבוצת הצפרדעים מנופפת לו בתנועות ידיים וצועקת אליו: "חבל על המאמץ, אין לך שום סכוי לצאת. הפסק את הסבל שלך, תוותר". ובכל זאת, הצפרדע המשיך לנסות. בכל פעם שלא הצליח, הוא קפץ יותר גבוה ויותר גבוה... ובסופו של דבר, הוא נתר למעלה בכל כוחו והצליח לצאת מהבור.

כשהוא יצא החוצה, שאלו אותו חבריו הצפרדעים: "איך עשית את זה? הבור היה ממש עמק!" הצפרדע הסביר בשפת הסימנים שהוא חרש... ושלא שמע את מה שצעקו לו מבחוץ, אבל מאוד התרגש מהתמיכה ומהעידוד ומנפנופי הידיים שלהם, וידע שבסוף ינצל, אם רק יתאמץ יותר.

אין חיסרון שלא ניתן להפוך ליתרון

בת הטבח התלוננה בפני אביה: "קשה לי, אבא, קשה לי להתמודד עם בעיות החיים".

אביה הטבח הוביל אותה למטבח והראה לה שלושה סירים שבהם מים רותחים. בסיר הראשון הוא שם גזר, לסיר השני הכניס ביצה, לתוך הסיר השלישי שפך גרגירי קפה. לאחר זמן מה שלף הטבח את הגזר מהסיר ושם אותו בצלחת, הוציא את הביצה מן המים הרותחים והניח אותה בקערה, סינן את הקפה ומזג אותו לספל. הטבח הביט בבתו ושאל: "מה את רואה, יקירתי?" הבת התקרבה לשולחן והסתכלה על המוצרים: הגזר נהייה רך מאוד, הביצה התקשתה ורק הקפה הדיף ריח נפלא וטעמו היה טוב. אמר הטבח: "כך בני אדם שונים מתמודדים עם אותו הקושי. שלושת המוצרים היו במים רותחים, אבל ההשפעה של המים על כל אחד מהם הייתה שונה: הגזר שהיה קשה, התרכך מאוד ואפשר עכשיו למעוך אותו בקלות. הביצה שהייתה רכה ונוזלית, התקשתה מבפנים, ופולי הקפה הפכו למוצר משופך. לאיזה מהם את דומה, בתי היקרה? לגזר, לביצה או לפולי הקפה? המים הרותחים מסמלים את הבעיות שלנו בחיים. כאשר יש לך בעיה את יכולה לבחור להגיב כמו הגזר, שנראה חזק אך נהייה רך וחלש תחת לחץ או כמו הביצה העדינה והשבירית, שמקשה את לבך בעת משבר או אולי כמו פולי הקפה, אשר הופכים את המצב הכואב לדבר הטוב ביותר שיש. זכרי כי לכל דבר שקורה בחיים יש סיבה... ואז אולי תוכלי להיות כמו פולי הקפה".

אין חסרון של נתן להפך ליתרון (ניקוד מלא)

בת הטבח התלוננה בפני אביה: "קשה לי, אבא. קשה לי להתמודד עם בעיות החיים".

אביה הטבח הוביל אותה למטבח והראה לה שלושה סירים שבהם מים רותחים. בסיר הראשון הוא שם גזר, לסיר השני הכניס ביצה, לתוך הסיר השלישי שפך גרגירי קפה. לאחר זמן מה שלף הטבח את הגזר מהסיר ושם אותו בצלחת, הוציא את הביצה מן המים הרותחים והניח אותה בקערה, סגן את הקפה ומזג אותו לספל. הטבח הביט בבתו ושאל: "מה את רואה, יקירתי?" הבת התקרבה לשלחן והסתכלה על המוצרים: הגזר נהיה רך מאוד, הביצה התקשתה ורק הקפה הדיף ריח נפלא וטעמו היה טוב. אמר הטבח: "כך בני אדם שונים מתמודדים עם אותו הקשי. שלשת המוצרים היו במים רותחים, אבל ההשפעה של המים על כל אחד מהם הייתה שונה: הגזר שהיה קשה, התרכך מאוד ואפשר עכשו למעך אותו בקלות. הביצה שהייתה רכה ונוזלית, התקשתה מבפנים, ופולי הקפה הפכו למוצר משבח. לאיזה מהם את דומה, בתי היקרה? לגזר, לביצה או לפולי הקפה? המים הרותחים מסמלים את הבעיות שלנו בחיים. כאשר יש לך בעיה את יכולה לבחור להגיב כמו הגזר, שנראה חזק אך נהיה רך וחלש תחת לחץ או כמו הביצה העדינה והשברירית, שמקשה את לבך בעת משבר או אולי כמו פולי הקפה, אשר הופכים את המצב הכואב לדבר הטוב ביותר שיש. זכרי כי לכל דבר שקורה בחיים יש סבה... ואז אולי תוכלי להיות כמו פולי הקפה".

שירים

האיש עם השְׁעָרוֹת

מילים : יהונתן גפן

לחן : יוני רכטר

פעם, לפני הרבה זמן, ראיתי איש קטן
עם שְׁעָרוֹת ארוכות, שמכסות את חצי רמת גן.
כשהוא עובר את הכביש, האוטובוסים עוצרים
ואז אפשר לראות שקודם עובר לו איש קטן,
אחר כך עוברות שערות.

כן, לאיש היה שְׁיָעַר בלי סוף.
לקח לו שלושה ימים לַחֲפוֹף.
אחר כך על חוֹטֵי הַכְּבִיסָה שבחוץ
תלה לְיִבוֹשׁ את שְׁעָרוֹ הָרְחוּץ.

בכל בוקר קלע לו אֶלֶף צְמוֹת.
עם שערו טְאָטָא רחובות,
ובערב, כשהיה הביתה שב,
היה פּוֹרֵעַ אֶת צְמוֹתָיו, וּמוֹצֵא
מְקֵלוֹת של ארטיק, אבנים וּנְיִירוֹת
וְגוֹר חתולים שהסתבך בְּשַׁעְרוֹ.

ראיתי אותו כשהייתי יָלֵד.
מֵאֵז לא ראיתי אותו יותר.
אולי הוא נסע לְאֶרֶץ אחרת,
יכול להיות שהוא פשוט הסתפר.

הָאִישׁ עִם הַשְּׁעָרוֹת (ניקוד מלא)

מילים : יהונתן גפן

לחן : יוני רכטר

פַּעַם, לִפְנֵי הַרְבֵּה זָמַן, רָאִיתִי אִישׁ קָטָן
עִם שְׁעָרוֹת אֲרָכוֹת, שְׁמִכְסוֹת אֶת חֲצִי רֵמָת גֶּן.
כְּשֶׁהוּא עוֹבֵר אֶת הַכְּבִישׁ, הָאוֹטוֹבוּסִים עוֹצְרִים
וְאֵז אֶפְשָׁר לִרְאוֹת שְׁקֵדָם עוֹבֵר לוֹ אִישׁ קָטָן,
אַחַר כֵּךְ עוֹבְרוֹת שְׁעָרוֹת.

כֵּן, לְאִישׁ הָיָה שְׁעַר בְּלִי סוּף.
לְקַח לוֹ שְׁלוֹשָׁה יָמִים לַחֲפֹף.
אַחַר כֵּךְ עַל חוּטֵי הַכְּבִיסָה שֶׁפָּחוּץ
תָּלָה לִיבוֹשׁ אֶת שְׁעָרוֹ הָרְחוּץ.

בְּכָל בֶּקֶר קָלַע לוֹ אֶלֶף צְמוֹת.
עִם שְׁעָרוֹ טְאֵטָא רְחוּבוֹת,
וּבְעֶרֶב, כְּשֶׁהָיָה הַבֵּיתָה שָׁב,
הָיָה פּוֹרֵעַ אֶת צְמוֹתָיו, וּמוֹצֵא
מְקֻלוֹת שֶׁל אֲרָטִיק, אֲבָנִים וּנְיָרוֹת
וְגוֹר חֲתוּלִים שֶׁהִסְתַּבֵּךְ בְּשְׁעָרוֹ.

רָאִיתִי אוֹתוֹ כְּשֶׁהָיִיתִי יֶלֶד.
מֵאֵז לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ יוֹתֵר.
אוֹלֵי הוּא נָסַע לְאַרְץ אַחֲרֵת,
יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא פָּשוּט הִסְתַּפֵּר.

הצריך הזה

מילים : יהונתן גפן

לחן : יוני רכטר

צריך לקום מהמיטה,
צריך לגמור את החביתה.
צריך לצחצח שיניים.

צריך להסתפר,
צריך להיזהר,
צריך לנוח בצָהָרִים.

צריך לסדר את החדר,
צריך לעטף את הספר,
צריך לשמוע בקול ההורים.

צריך להתרחץ,
צריך להתאמץ,
צריך להכין שיעורים.

צריך ללעוס לאט לאט,
צריך להיות נחמד,
ולְהגיד לאן אתה יוצא.

צריך וצריך,
ומרוב שהצטרכתי –
כבר שכחתי
מה אני רוצה.

הַצְרִיף הַזֶּה (נִיקּוּד מֵלֵא)

מילים : יהונתן גפן

לחן : יוני רכטר

צִרִיף לְקוֹם מִהִמָּטָה,
צִרִיף לְגִמֹר אֶת הַחֲבִיתָה.
צִרִיף לְצַחֲצַח שְׁנִים.

צִרִיף לְהִסְתַּפֵּר,
צִרִיף לְהִזְהֵר,
צִרִיף לְנוֹחַ בְּצִהָרִים.

צִרִיף לְסִדֹּר אֶת הַחֶדֶר,
צִרִיף לְעִטּוֹף אֶת הַסֵּפֶר,
צִרִיף לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַהוֹרִים.

צִרִיף לְהִתְרַחֵץ,
צִרִיף לְהִתְאַמֵּץ,
צִרִיף לְהַכִּין שְׁעוּרִים.

צִרִיף לְלַעֵס לְאֵט לְאֵט,
צִרִיף לְהִיּוֹת נְחֻמָּד,
וּלְהַגִּיד לְאֵן אֶתָּה יוֹצֵא.

צִרִיף וְצִרִיף,
וּמְרוֹב שְׁהַצְטִרְכָתִי –
כָּבֶר שְׂכַחְתִּי
מִה אֲנִי רוֹצֶה.

צעיר לנצח

מילים : בוב דילן
לחן : רמי קלינשטיין
תרגום : יאיר לפיד

שישמור אותך האל
ויגשים משאלתך
שתעשה בשביל אחר
והוא למענך
שתיגע בכל כוכב
ותטפס על כל שלב
שתישאר צעיר לנצח

שתגדל להיות צודק
שתדע לראות את האור
ולמצוא את האמת
בתוך החושך הגדול
שתמד תהיה חזק
אל תשחק את המשחק
שתישאר צעיר לנצח

שיהיו ידיך עסוקות
וצעדיך מהירים
שיהיה ביתך יציב
מול רוחות השינויים
שבליבך תהיה שמחה
וישירו את שירך
שתישאר צעיר לנצח

צעיר לנצח (ניקוד מלא)

מילים : בוב דילן

לחן : רמי קלינשטיין

תרגום : יאיר לפיד

שִׁישְׁמֹר אוֹתָךְ הָאֵל
וְיִגְשִׁים מִשְׁאֲלָתָךְ
שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּשִׁבִּיל אַחֵר
וְהוּא לְמַעַנְךָ
שֶׁתַּגַּע בְּכָל כּוֹכֵב
וְתִטֹּפֵס עַל כָּל שָׁלֵב
שֶׁתִּשְׁאַר צָעִיר לְנֶצַח

שֶׁתִּגְדֹּל לְהִיּוֹת צוֹדֵק
שֶׁתִּדַּע לְרֹאוֹת אֶת הָאוֹר
וְלִמְצֹא אֶת הָאֵמֶת
בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ הַגָּדוֹל
שֶׁתִּמְיֹד תִּהְיֶה חֶזֶק
אֶל תִּשְׁחַק אֶת הַמִּשְׁחָק
שֶׁתִּשְׁאַר צָעִיר לְנֶצַח

שִׁיְהִיו יְדִידֶיךָ עֲסוּקוֹת
וְצַעֲדֶיךָ מְהִירִים
שִׁיְהִיָּה בֵּיתְךָ יָצִיב
מוֹל רוּחוֹת הַשְּׁנוּיִים
שֶׁבְּלִבְךָ תִּהְיֶה שְׂמִיחָה
וְיִשִּׁירוּ אֶת שִׁירְךָ
שֶׁתִּשְׁאַר צָעִיר לְנֶצַח